

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201665
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5414201665.12

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, 2/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, 3/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, navrhovatelia v 1/ až 3/ zast. JUDr. Ivica Fistová, advokátka, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, proti odporkyni: P. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, zast. JUDr. Dušan Serek, advokát, so sídlom v Nižnej, Nová Doba 489/15, pracovisko: Dolný Kubín, Radlinského 1709/28, v konaní o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, t a k t o

rozhodol:

I.. Súd návrh zamieťa.

II. Navrhovatelia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 552,52 Eur a ďalšie trovy konania vo výške 2,08 Eur, ktoré sú povinní zaplatiť právnomu zástupcovi odporkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, tunajšiemu súdu doručeným dňa 17.04.2014, sa navrhovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhali určenia, že pozemok C-KN parcela č. X/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², nachádzajúca sa v k.ú. O., zapísaná na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor pod B 13 na odporkyňu v celosti, patrí do dedičstva po zosnulom U. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XX, ktorý zomrel dňa 26.10.1973.

Návrh odôvodnili tým, že predmetná parcela leží medzi C-KN parcelou č. X zastavané plochy a nádvoria o výmere 263 m², nachádzajúcou sa v k.ú. O., zapísanou na LV č. XX, vedenom Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor pod B1 na odporkyňu v celosti (ďalej len „parcela č. 7“) a E - KN parcelou č. XX záhrady o výmere 319 m² nachádzajúcou sa v k.ú. O., zapísanou na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor pod B2 na navrhovateľa 1/ v celosti (ďalej len „parcela č.15“). Predmetná parcela č. X/X vznikla ako zbytková časť PK parcely č. XX pri H., ktorej zápis do KN sa uskutočnil v novembri 2001. V súčasnosti pkn parcela č. XX predstavuje parcelu č. X. Spornú parcelu č. X/X do roku 2012 užíval navrhovateľ v 1. rade. Až na základe rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/133/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/148/2011 začala užívať predmetnú parcelu odporkyňa. V minulosti parcelu č. X/X užívali právni predchodcovia navrhovateľov, pričom nikdy pred tým túto parcelu neužívala odporkyňa a ani jej právni predchodcovia. Celý problém nastal v čase vyhotovenia diela ROEP pre obec O., kde vyhotoviteľ tohto diela pri zhotovovaní nevychádzal zo všetkých potrebných listinných dokumentov a pri zakresľovaní hraníc susediacich pozemkov nekonzultoval ich priebeh s dotknutými osobami. Stav, ktorý vznikol po vyhotovení diela ROEP nebol v súlade so skutočným užívaním a ani so skutočným vlastníctvom. Navrhovatelia sa o tomto nedostatku dozvedeli až o niekoľko rokov neskôr, kedy odporkyňa listom vyzvala navrhovateľa v 1. rade, aby z jej pozemku (parcely č. 6/2) odstránil všetky veci a vypílił niekoľkoročné stromy. Pred zmieňovaným zhotovením diela ROEP existovala parcela č. XX (v súčasnosti parcela č. X) a parcela č. XX. Vyhotoviteľ diela ROEP vychádzal z faktu, že hranica medzi obidvoma pozemkami má byť približne v 1. Avšak toto presvedčenie bolo nesprávne a nekorešpondovalo so stavom právnym. Pri takto novo určenej hranici

medzi obidvoma pozemkami sa dovtedajšia hranica posunula na pozemok navrhovateľa v 1. rade. Novo vzniknutú parcelu vyhotoviteľ diela ROEP zapísal ako zbytkovú časť parcely č. XX, hoci na to neexistoval reálny dôvod. Okrem toho takéto rozdelenie nebolo ani v súlade s reálnym užívaním sporného pozemku. Vyhotoviteľ ROEP vychádzal z faktu, že parcela č. XX a parcela č. XX majú byť v rovnakej výmere. K tomuto omylu dopomohla tá skutočnosť, že uvedený stav konštatoval súdny znalec v znaleckom posudku vyhotovenom na objednávku Okresného súdu v Dolnom Kubíne z roku 1960 v spise vedenom pod sp. zn. 3C/215/60. Okrem toho vyhotoviteľ diela ROEP nezobral do úvahy ani ďalšie skutočnosti pri vyhotovovaní diela, ktoré by odôvodňovali iný záver k akému dospel na základe vlastného šetrenia. Prvou podstatnou opomenutou skutočnosťou vyhotoviteľom diela ROEP bolo to, že po roku 1960 správa Q. upravovala priebeh cesty nachádzajúcej sa za parcelou č. XX a riekou Váh, vďaka čomu si vlastník parcely č. XX (právny predchodca navrhovateľov, ako aj iní vlastníci, ktorí mali pozemky susediace s cestou, ktorú upravovala správa Q.) rozšíril svoj pozemok. Tento posun nastal smerom ku Váhu. Následne si právny predchodca navrhovateľov takto vzniknutý prístup oplotil, čím sa zväčšila výmera pozemku cca o 30 až 40 m² a prestala platiť tá skutočnosť, že hranica medzi spornými pozemkami sa nachádza približne v polovici. Vyhotoviteľ diela ROEP pri zakresľovaní hraníc mal vychádzať z pôvodnej výmery parcely č. XX, (nezväčšenej o cca 30-40 m²), kedy by rozdiel vo výmerách parcely č. XX a parcely č. XX nebol až taký markantný. Avšak vyhotoviteľ diela ROEP vychádzal z výmery parcely č. XX aj s novým priestorom, čo malo za dôsledok posunutie hranice medzi parcelou č. XX a parcelou č. XX. Tým vznikla zbytková časť parcely č. XX (parcela č. XX/X v súčasnosti parcela č. X/X) o výmere 30 m², ktorá tvorí predmet sporu. Ako vlastníkov do KN zapísal ešte pôvodný pozemno-knižných vlastníkov. Keďže pôvodní vlastníci boli právni predchodcovia odporkyne, tá si parcelu č. X/X právne ošetrila, hoci v skutočnosti predmetnú parcelu neužívala. Odporkyňa si vlastnícke právo k predmetnej parcelu okrem iného dala potvrdiť aj notárskou zápisnicou (NZ 3971/2010) zo dňa 08.02.2010, kde mala vlastnícke nadobudnúť vydržaním, napriek tomu, že ju nikdy v skutočnosti ani nevyužívala. Je nepochybné, že v notárskej zápisnici uviedla nepravdivé informácie o reálnom užívaní parcely č. X/X a tak vedome konala v rozpore so zákonom. Skutočným vlastníkom predmetnej parcely č. X/X bol právny predchodca navrhovateľov U. M., rod. M., naposledy bytom O. Č. XX, ktorý zomrel dňa XX. T. XXXX (ďalej len „poručiteľ“). Právny predchodca poručiťľa (jeho otec) odkúpil kúpnu zmluvou zo dňa 10.03.1927 parcelu č. XX od E. M. Š., ktorý bol pozemkovoknižným vlastníkom. Túto skutočnosť potvrdil aj vtedajší rýchtár. Okrem toho odkúpil aj polovicu parcely č. XX, ktorá bola v tom čase zapísaná ešte na pôvodných vlastníkov (právnych predchodcov odporkyne). V roku 1932 odkúpil aj druhú polovicu pozemku od U. M. F.. Poručiteľ oplotil celý pozemok a vstúpil do jeho úžitku. Pozemok mal v nerušenej držbe ako dobromyseľný držiteľ. To, že bol poručiteľ v čase svojej smrti vlastníkom predmetnej parcely nepochybne vyplýva aj z konania vedeného Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 3C 215/60 a na Krajskom súde Banská Bystrica sp. zn.: 7Co/400/61. Rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľov (právnych predchodcov odporkyne), ktorí žiadali, aby bol (odporca) poručiteľ zaviazaný odstrániť plot ležiaci v bode A-B (plot medzi parcelou č. XX a parcelou č. XX), kôľňu ležiacu v bodoch A-B-C-D, plot v bodoch J-M a aby trpel priedchod navrhovateľov pešky po ploche vyznačenej na náčrtku A-B-K-M-J-I-A (situčný náčrt tvorí prílohu návrhu na začatie konania). Dôležitosť rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín a Krajského súdu Banská Bystrica spočíva v tom, že mali preukázané, že v tom čase odporca (poručiteľ) je vlastníkom aj k časti parcely č. XX, ktorá bola zapísaná ešte na pôvodných vlastníkov mal. O. O. W., U. O. W., E. O. W. a E. O. (právni predchodcovia odporkyne), teda tej časti, z ktorej si odporkyňa odvodzuje svoje vlastnícke právo. V prípade, ak by poručiteľ nebol vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom konania, tak súd by zamietol žalobu z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie a nerozhodol by vo veci samej. Keďže došlo k rozhodnutiu vo veci samej, tak okresný ako aj krajský súd nemal pochybnosti o pasívnej vecnej legitímácii poručiťľa v konaní. V opačnom prípade by súd zamietol žalobu z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie. Z toho vyplýva, že obidva súdu mali preukázané vlastnícke právo poručiťľa k parcele č. XX a aj k časti parcely č. XX (tej časti, ktorá je predmetom konania). Následne je potrebné ustáliť priebeh hranice medzi parcelou č. XX a parcelou č. XX. Ten sa dá zistiť z niekoľkých dôkazov. V konaní na Krajskom súde právni predchodcovia odporkyne žiadali odstrániť plot v miestach A-B vyznačenom na náčrtku vyhotovenom sudcom krajského súdu. Právo plot postavený v miestach A-B, ktorý bol postavený po celej šírke parcely č. XX, a ktorý tam bol až do právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/133/2010, rozdeľoval parcelu č. XX a parcelu č. XX. Tento fakt bol potvrdený aj výpoveďami svedkov v konaní Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 3C 215/60 a na Krajskom súde Banská Bystrica sp. zn.: 7Co 400/61, a tiež na Okresnom súde Dolný Kubín sp. zn.: 5C/133/2010 (v tomto konaní niektorí uviedli, že plot sa mohol posunúť maximálne o pol metra, avšak takýto posun by nemal za dôsledok zväčšenie pozemku odporkyne o 30 m²). V miestach tohto plotu mala ísť aj novo určená hranica v diele ROEP. Tá

však bola posunutá smerom k Váhu, čím navrhovateľovi 1. bolo z jeho pozemku zobratých 30 m² (čo v súčasnosti predstavuje parcelu č. 6/2). Z toho vyplýva, že predmetná parcela č. X/X bola vo vlastníctve ako aj v oprávnenej a dobromyseľne dražbe poručiteľa. Okrem toho v tomto konaní svedkovia potvrdili, že od roku 1927 poručiteľ, ako aj jeho právny predchodca, užívali predmetnú parcelu ohraničenú plotom (ktorý tam bol do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 14. marca 2011 sp. zn. 5C/133/2010). Z toho vyplýva, že odporkyňa do tejto doby ani nemohla užívať predmetnú parcelu. To, že odporkyňa, ani jej právni predchodcovia, neboli nikdy pred tým vlastníckmi parcely č. 6/2 preukazuje aj notárska zápisnica zo dňa 28.05.1970, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti tam uvedené. Podstatné je, že v článku XII. je uvedené, citovali „parcela č. 7 ako zastavaný pozemok vo výmere 265 m²“, čo predstavuje výmeru pozemku odporkyne pred právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 14. marca 2011 sp. zn. 5C/133/2010. Z toho vyplýva, že predmetná parcela č. X/X bola vo vlastníctve ako aj v držbe poručiteľa a následne jeho právnych nástupcov. Až neskôr, na základe keď odporkyni situácia (chyba urobená pri vyhotovení diela ROEP) umožnila túto parcelu zapísať na seba (a to najmä notárskou zápisnicou o vydržaní) bola ako vlastníčka tejto parcely zapísaná odporkyňa. V notárskej zápisnici na základe ktorej došlo k osvedčeniu o vydržaní, odporkyňa uviedla vedomú nepravdu o skutočnom užívaní parcely č. X/X. Na základe vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že vlastníkom parcely č. X/X bol v čase smrti poručiteľ. Vzhľadom na túto skutočnosť existuje naliehavý právny záujem na usporiadaní vlastníckych vzťahov s poukazom na ustanovenie § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, keďže ako vlastníčka parcely č. 6/2 je na liste vlastníctva vedená odporkyňa. Takýto stav je nepravý a neumožňujúci dedičom nakladať s nehnuteľnosťami. Odporkyňa sa k žalobnému návrhu vyjadrila v podaní, súdu doručenom dňa 16.06.2014, prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom uviedla, že nesúhlasí so žalobným návrhom a tento navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Medzi účastníkmi konania (navrhovateľom v rade 1/ a odporkyňou) sa už na Okresnom súde Dolný Kubín viedlo súdne konanie pod sp. zn.: 5C/133/2010 ohľadne určenia vlastníckeho práva navrhovateľa v rade 1/ k totožnému pozemku (pôvodne ako KN-E parcela č. XX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m²), ktoré bolo právoplatne ukončené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn.: 5C/133/2010-119 zo dňa 14.03.2011, ktorý rozsudok v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn.: 9Co/148/2011 zo dňa 22.09.2011 nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2011. Navrhla, aby si súd pripojil k tomuto konaniu spis tunajšieho súdu sp. zn.: 5C/133/2010. V ďalšom odkázala na skutkové zistenia v konaní 5C/133/2010, najmä otázku existencie sporov medzi účastníkmi konania, resp. ich právnymi predchodcami, ktoré v minulosti taktiež vyústili do súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: 3C/215/60, ktorý spis taktiež navrhla, aby si súd pripojil k tomuto konaniu. Tunajší súd už v konaní 5C/133/2010 porovnaním súčasných výmer pozemkov užívaných oboma účastníkmi (navrhovateľom v rade 1/ a odporkyňou), ktoré podľa výsledkov znaleckého dokazovania v konaní 3C/215/60 boli rovnaké (t.j. po 78 štvorcových siah pre pôvodné parcely pozemkového katastra 24 a 25), teda katastrálna parcela č. XX zodpovedajúca PK parcele č. XX vo vlastníctve právnych predchodcov odporkyne a katastrálna parcela č. XX zodpovedajúca PK parcele č. XX vo vlastníctve právnych predchodcov navrhovateľov v rade 1/ až 3/. Súd v tejto súvislosti poukázal, že celková výmera pozemku zapísaného KN v prospech odporkyne (t.j. KN-C parcela č. X a sporná KN-C parcela č. X/X predstavuje spolu 293 m², zatiaľ čo bezprostredne nasledujúci pozemok zapísaný v KN v prospech navrhovateľa v rade 1/ (t.j. KN-E parcela č. XX) má výmeru 319 m², čo ani v súčasnosti nezodpovedá rovnakému pomeru výmer oboch pozemkov tak, ako to bolo konštatované v znaleckom dokazovaní v konaní 3C/215/60 porovnaním pozemnoknižného stavu so stavom býv. pozemkového katastra. Teda, že odporkyňa aj spolu so spornou parcelou č. 6/2 vlastní výmerovo menej než navrhovateľ v rade 1/, hoci podľa stavu v pozemkovom katastri by obe zúčastnené sporové strany mali užívať výmerovo rovnaké pozemky. V tejto súvislosti predložili súdu kópiu parcelného registra pre k.ú. O.E. na pôvodné katastrálne parcely č. XX a XX (v parcelnom registri číslované aj ako parcely č. XX a XX), ktoré obe majú rovnakú výmeru, t.j. po 78 štvorcových siah. Pre obe tieto parcely bolo uvedené, že sú na nich postavené rodinné domy (na parcele č. XX rodinný dom so súp. č. XX s dvorom a na parcele č. XX rodinný dom so súp. č. XX s dvorom). Parcela č. XX zodpovedajúca taktiež parcelnému číslu XX bola zapísaná v pozemkovom hárku č. 134 pre domové číslo XX, pričom ako držiteľia tohto pozemku boli vedení právni predchodcovia odporkyne (pôvodní PK vlastníci zapísaní v PK vložke č. XXX, na ktorú odkazuje aj pozemkový hárk na prvej strane v pravej hornej časti). Taktiež pri katastrálnej parcele č. XX zapísanej v tomto hárku je uvedené aj jej stotožnenie s PK parcelou č. XX. Parcela aj podľa zápisu v pozemkovom hárku mala výmeru 78 štvorcových siah. Navrhovatelia v rade 1/ až 3/ si vlastnícke právo ich právneho predchodcu ku dňu jeho smrti odvodzujú od kúpnej zmluvy spísanej dňa 14.03.1927 medzi predávajúcim E. M. Š.F. a kupujúcim U. M. F., predmetom ktorej mala byť okrem pk parcely č. XX aj časť pozemku pk parcela č. XX, zapísaná v pk protokole č. XXX, ktoré podľa textu

zmluvy mala patriť predávajúcemu v rozsahu 1/2-ice. Z výpisu z PK protokolu č. XXX je však zrejmé, že predávajúci nebol vedený ako vlastník aj pozemku PK parcela č. XX, na ktorú skutočnosť poukazovali aj právni predchodcovia odporkyne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 3C/215/60, teda, že právny predchodca navrhovateľov v rade 1/ až 3/ nemohol na základe takejto zmluvy nadobudnúť vecné právo od osoby, ktorej toto právo podľa zápisu vo verejnej knihe nesvedčalo. Pokiaľ aj takáto zmluva bola do pozemkovej knihy intabulovaná nemohla vo vzťahu k tejto časti jej predmetu (nadobudnutie vlastníckeho práva k PK parcele č. XX, resp. jej časti) viesť k prevodu vlastníckeho práva k tomuto pozemku z dôvodu, že predávajúci nebol nositeľom vecného práva, ktoré malo byť predmetom tejto zmluvy. Takáto zmluva nemohla byť ani titulom pre prípadné nadobudnutie vecného práva vydržaním mimo pozemkovej knihy vzhľadom jednak na neuplynutie pôvodne 32 ročnej vydržacej doby podľa uhorského obyčajového práva platného na území SR do 31.12.1950 počítanej od uzavretia zmluvy, resp. jej intabulácie do pozemkovej knihy a následne neuplynutie aj 10 ročnej vydržacej doby podľa § 116, ods. 1 v spojení s § 566, ods. 1 a 2 zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom od 01.01.1951, nakoľko ešte pred prípadným uplynutím 10 ročnej vydržacej doby t.j. 01.01.1961 začalo predmetné súdne konanie na OS Dolný Kubín pod sp. zn.: 3C/215/60 (aj z obsahu žalobného návrhu a prednesov účastníkov je zrejmé, že právni predchodcovia odporkyne sa svojho práva k pozemku pk parcela č. 16 domáhali ešte pred podaním žalobného návrhu v roku 1960 prostredníctvom MNV O., ale aj výzvy prostredníctvom Advokátskej poradne Dolný Kubín na dobrovoľné vypustenie pozemku a odstránenie oplotenia). Taktiež z obsahu žaloby je zrejmé, že právnenému predchodcovi navrhovateľov rade 1/ až 3/ U. M. , nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX aj vzhľadom na výsledky dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn.: 5C/133/2010 nemôže prípadne svedčiť výlučné vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti vzhľadom na absenciu akéhokoľvek titulu nadobudnutia (predmetom dedičských konaní bola iba PK parcela č. XX). Navrhli, aby súd pripojil z archívu súdu nasledovné dedičské spisy: sp. zn.:IID21/62 po poručiteľovi U. M. F., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v O., sp. zn.: D708/73 po U. M., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v O. (vrátane dodatočného dedičského spisu sp. zn.: 7D/38/2008).

Na pojednávaní právny zástupca navrhovateľov uviedol, že parcela č. X/X nemala vôbec vzniknúť, pretože odjakživa patrila resp. bola súčasťou parcely č. XX. Túto parcelu odjakživa užíval navrhovateľ v 1/ rade a jeho právni predchodcovia. Až následkom vyhotovenia diela ROEP v roku 2000 začali vznikať pochybnosti, ktoré sa ťahajú dodnes a vyústili do vzniku sporov. U. M. zomrelý v r. XXXX bol vlastníkom parcely č. XX a žalovaná parcela č. X/X bola aje súčasťou práve tejto parcely.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní doplnil, že výlučným vlastníkom PK parc. č. XX zapísanej v PK prot. č. XXX pod B 5 a B 9 v celosti bol U. M. F. zomrelý v r. XXXX. Predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na základe kúpnej zmluvy v r. 1927 a zámennej zmluvy z r. 1932, avšak na základe týchto zmlúv nenadobudol aj vlastníctvo k PK parcele č. XX, ktorá bola zapísaná v PK prot. č. XXX na právnych predchodcov odporkyne, a to z dôvodu, že títo neboli účastníci týchto právnych úkonov. E. M. Š. ako predávajúci v r. 1927 mohol na právneho predchodcu navrhovateľov previesť len toľko práv, koľko on sám nosil podľa výpisu z PK protokolu č. 187 a teda právny predchodca navrhovateľov sa na základe tejto zmluvy mohol stať vlastníkom iba PK parc. č. XX. Uvedená skutočnosť bola konštatovaná aj v konaní na OS D. Kubíne sp.zn 3C/215/60, kde navrhovatelia, teda právni predchodcovia odporkyne v tomto konaní poukazovali na to, že odporca teda právny predchodca navrhovateľov tomto konaní sa nemohol stať vlastníkom aj PK parc. č. 16. Túto skutočnosť konštatoval aj OS D.Kubín v rozsudku 5C/133/2010 z 14.3.2011 a rovnako aj KS Žilina v rozsudku sp.zn. 9Co/148/2011 z 22.9.2011. Oddelené užívanie PK parc. č. XX a XX v pozemkovom katastri zobrazené ako parcely č. XX a XX medzi právny predchodcami účastníkov tohto konania vyplýva aj z predloženého parcelného registra a kópie pozemkového hárku č. 134 na parcelu č. XX, ktorá podľa zápisu v tomto hárku zodpovedala parcele č. XX. Ako držiteľia tohto pozemku boli zapísaní právni predchodcovia odporkyne, v tom čase zároveň vedení aj ako spoluvlastníci PK parc. č. XX v protokole č. 121 pod B 7 a - h. Aj v konaní 3C/215/60 boli konštatované rovnaké výmery oboch týchto parciel a to po 78 štvorcových siah. Z uvedených skutočností vychádzal aj spracovateľ ROEP pre k.ú. O. ktorý spornú parcelu identifikoval ako zbytkovú časť PK parc. č. XX. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z písomnej a grafickej identifikácie parciel vyhotovenej Správou katastra Dolný Kubín pre účely konania 5C/133/2010 nachádzajúca sa na čl. 52 až 55 pripojeného spisu. Odporkyňa tvrdí, že u právneho predchodcu navrhovateľov absentuje akýkoľvek titul nadobudnutia k časti PK parcely č. XX, ktorá je predmetom tohto konania a pokiaľ by týmto titulom nadobudnutia malo byť nadobudnutie PK parc. č. XX tak právny predchodca navrhovateľov nemohol byť v dobrej viere, že nadobudol pozemok PK parc. č. XX v celosti, pokiaľ z pripojeného spisu Štátneho notárstva Dolný Kubín IID/21/62 vyplýva, že tento pozemok nadobudli všetci dedičia rovným dielom teda po 1/3-ine.

Taktiež pozemok parc. č. XX nepatrí do dedičstva po právnom predchodcovi navrhovateľov uvedenom v petite žaloby, nakoľko tento pozemok bol predmetom základného dedičského konania D/708/73 v podiele 1-ica, pričom pozemok nadobudol navrhovateľ v 1/ rade ku dňu smrti poručiťa, teda vrátane správneho spoluvlastníckeho podielu 1/3-ina. Odporkyňa tvrdí, že právny predchodca navrhovateľov nemohol sporný pozemok nadobudnúť ani na základe vydržania vlastníckeho práva a to jednak z dôvodu neuplynutia vydržacej doby podľa uhorského práva do 31.12.1950 a rovnako ani podľa Stredného Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., nakoľko pred uplynutím vydržacej doby t. j. do 1.1.1961 došlo k právne relevantnému rušeniu v držbe pozemku zo strany právnych predchodcov odporkyne, ktorí už v samotnom žalobnom návrhu resp. výziev MNV O. oznámili právnomu predchodcovi navrhovateľov, že sú vlastníckmi PK parc. č. XX a teda tento nemohol nadobudnúť vlastnícke právo od osoby, ktorej toto právo podľa zápisu v pozemkovej knihe nesvedčalo. Poukázal na právny názor NS ČR v rozsudku sp.zn. 28Cdo/374/2007, podľa ktorého je potrebné vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu po každom požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Nie je podstatné, či vlastníck veci informujúci domnelého vlastníka o skutočnom právnom stave vlastníctva veci svoje tvrdenia súčasne alebo neskôr za behu vydržacej doby doloží alebo nedoloží, postačí že ingerencia vlastníka vo veci je spôsobilá vyvolať do tej doby oprávneného držiteľa pochybnosti o vlastníctve veci. Právny zástupca odporkyne predložil farebnú fotokópiu geometrického plánu č. 32271093-83/2010 vyhotoveného G.. D. Š. (čl. 67 až 68 spisu) z dôvodu stotožnenia parcely ktorá je predmetom tohto sporu, t.j. parcely 6/2 s parcelou 16/1, ktorá bola predmetom sporu tunajšieho súdu 5C/133/2010.

Navrhovateľ v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že parcela, o ktorej sa vedie tento spor bola podľa neho vždy súčasťou parcely č. XX, ktorú kedysi kúpil jeho starý otec. Do ROEP - ky to užíval on, pred ním jeho otec a pred ním starý otec. Pri ROEP-ke to bolo pričlenené p. M., ide o plochu 30 m². Ide o plochu, ktorú ona nezdedila po žiadnom zo svojich predkov. Teraz to nadobudla aj vydržaním, ale ona to nikdy neužívala a takisto to neužívali ani jej predkovia. Na predmetnej ploche boli dva stromy a to slivka a orech, ktoré sadil jeho starý otec, on si pamätal, že tam boli už keď bol malý. Orech tam ešte stojí, pretože je priamo na hranici pozemkov a slivku už odporkyňa spílila, pretože na to vyzývala jeho a on jej povedal, že ak je to na jej podľa ROEP-ky, tak nech si to spíli ona, a tak aj urobila. Tam, kde je sporná plocha bolo aj oplotenie, jedno staval jeho otec alebo starý otec, išlo o latkový plot a ďalšie oplotenie potom stavala rodina odporkyne, lebo tam mali navozenú zeminu z toho ako stavali dom. Je to vidieť aj na fotografiách, ktoré sa dokladali do spisu v predchádzajúcom konaní 5C. Jemu je to celé čudné, keď sporný pozemok celý čas užívali oni, teda jeho predkovia a teraz to má odporkyňa a ešte aj vydržaním. Mohla si to aspoň vyporiadať iným spôsobom, napr. tak, že by jej to pustili ostatní spoluvlastníci. Na otázky svojho právneho zástupcu navrhovateľ v 1 / rade uviedol, že drevený plot medzi parcelami XX a XX staval jeho starý otec alebo otec. Drevený plot sa opieral resp. nachyľoval na slivku, tak potom upozornil otca odporkyne, aby urobil nový plot, pretože keby robil nový plot on, tak všetka zem, ktorá tam bola navozená zo stavania domu, by spadla na jeho pozemok. Otec odporkyne urobil nový plot, pozostávajúci z múrika a z vlnitého plechu. Plot z vlnitého plechu na múriku bol postavený na tom istom mieste, kde bol plot z drevených latiek. Pozemok resp. plochu od vlnitého plechu smerom na juh, t.j. k Váhu užíval starý otec, potom otec a potom on. Do vyhotovenia ROEP neboli ohľadne tejto plochy žiadne spory. Kedysi bol spor v minulosti, ale ten sa týkal prechodu.

Navrhovateľka v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že sa pridrižiava toho, čo uviedol vo výpovedi navrhovateľ v 1. rade a na otázky svojho právneho zástupcu uviedla, že betónový múrik pod súčasný plot staval p. O., otec odporkyne. Parcelu, ktorá má dnes č. X/X O.Q. nikdy neužívali, užívali ju vždy M.. O. nikdy o ňu ani nemali záujem. Problémy ohľadom užívania danej parcely začali potom, čo rodine odporkyne prišli papiere, že majú nárok na tú parcelu. Vedela, že v O.E. sa robil ROEP, môže to byť 10 rokov. Predmetný pozemok do ROEP užívali M., a to odjakživa. Čo si pamätala, užíval ho starý otec navrhovateľa v 1. rade, ktorý ho kúpil. Na otázky právneho zástupcu odporkyne navrhovateľka v 2. rade uviedla, že si pamätala drevené oplotenie, ktoré sa nachádzalo pri spornom pozemku. V tom čase tam boli aj stromy, slivka bola v kúte. Ďalej tam bola jablň a orech. Smerom od cesty, ktorá vedie cez dedinu bol orech za dreveným plotom. Pokiaľ ide o súčasné oplotenie, ktoré je z múrika a plechu, tak je na tom istom mieste ako drevené oplotenie, ktoré tam bolo predtým.

Navrhovateľka v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že chodievala na miesta, kde býva jej strýko, t.j. navrhovateľ v 1/ rade 11 rokov a čo si pamätala, je tam plot z vlnitého plechu, pod ktorým je múrik a ten

tam stojí odkedy si pamätala. Takisto je tam stále orech, ktorý sa nachádza smerom od cesty v dedine za plotom. Od strýka a jeho mamy vie to, že pozemok, o ktorý sa tu jedná, patril vždy M., títo ho užívali.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pozemok o ktorý sa tu jedná, patril jej ockovi a jeho 7 súrodencom. Zo všetkých žije len jej ocko, ktorý však vo veci vypovedať nemôže, pretože má 3. stupeň Alzheimerera. Deti zomrelých súrodencov jej otca jej všetci daný pozemok podpísali, pretože ich rodičia spolu s jej ockom mali tento pozemok v účasťach. Ich rodina sa s rodinou M. sporila niekoľkokrát, pričom plot z múrika vlnitého plechu nie je na pôvodnom mieste, teda tam kde stál drevený plot a to preto, že keď sa stavala nový plot, tak jej rodičia sa museli posunúť dovnútra svojich pozemkov, pretože sa im navrhovateľ v 1/ rade vyhrážal, že ak tak neurobia, že ich zabije sekerou. Ona preto, aby neboli nezhody, dala si vymerať geometrickým plánom odkiaľ pokiaľ je to, čo jej patrí. Dala si zamerať to, čo zdedila po svojom ockovi, aby vedela, čo je jej. To o čom sa tu sporia, je jej, tak jej to bolo zamerané. Bolo to O. a ona to zdedila po ockovi. Ich rodina užívala všetko čo bolo pod drevený plot, ďalej nie, pretože za plotom sa nedalo. Pokiaľ ide o súčasný plot, tak to bolo tak, že navrhovateľ v 1/ rade mal unížený pozemok, lebo tam gátroval a oni aj riešili túto vec a skončila tak, že navrhovateľovi v 1/ rade bolo uložené, aby prístrešok a gáter na pozemku pri svojom rodinnom dome zo svojho pozemku odstránil. Odporkyňa k tomu predložila rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia zo dňa 10.3.1995 (čl. 70 - 71 spisu). Ďalej odporkyňa uviedla, že tým chcela povedať, že nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa v 1/ rade, že by ich pozemok sa zvýšil navožením zeminy. Ešte odporkyňa uviedla, že skončila na súde za to, že navrhovateľovi v 1/ rade povolila, aby medzi ich dvormi postavil murovaný plot, aby si nevideli do okien a bude pokoj a klud a nakoniec to dopadlo naopak. Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov odporkyňa uviedla, že od svojho otca vie, že na pozemku o ktorý sa tu jedná, boli dve slivky, jednu sadil starý otec navrhovateľa v 1/ rade a druhú sadil jej starý otec. Jedna z nich vyhnula, ale nevedela ktorá. Ona si túto slivku, čo tam je pamätá od svojho narodenia a je narodená v r. 1971. Keď bol na pozemku drevený plot, tak slivka bola za ním, ak hovorila smerom od ich domu. Slivka bola na pozemku p. Hada a plot bol na O.. Nový plot jej rodičia postavili pol metra smerom do svojho pozemku z dôvodov, ktoré už uvádzala. Drevený plot postavili M. a ten bránil O. užívať ďalšie časti za týmto plotom, postavili si ho vtedy, keď boli jej rodičia v robote. Kedysi to bol otvorený dvor, dalo sa tam chodiť a aj sa chodievalo. K tomu predložila fotografiu svojej starej matky na dvore (č.l. 80 spisu). Tým, že M. si plochu ohradili, tak O. tam nemali ako ísť. Tak odporkyňa odpovedala na otázku, kto užíval predmetný pozemok. Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov odporkyňa uviedla, že v notárskej zápisnici na č.l. 27-28 spisu je uvedené, že užíva predmetnú nehnuteľnosť od r. 1992 preto, že ju zdedila po ockovi a po jeho súrodencoch. Ďalej odporkyňa uviedla, že vie, kde sa nachádza sporný pozemok, konkrétne jeho hranica prechádza cez peň orecha a z každej strany sú osadené cieľové body, a to kovová a drevená rúrka. Pretože hranica ide cez orech, tak si aj tak nemôže pozemok ohradiť.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, resp. pripojených spisoch a vo veci bolo vykonané aj znalecké dokazovanie.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil taký skutkový a právny stav veci, na základe ktorého žalobný návrh zamietol, a to z nasledovných dôvodov.

Súd sa zaoberal dôvodnosťou žalobného návrhu po vecnej stránke, keďže vychádzal zo záveru, že navrhovatelia, ako dedičia poručiťľa, majú na požadovanom určení naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. Ak by totiž súd ich návrhu vyhovel, mohla by byť daná parcela dodatočne prejednaná v dedičskom konaní po poručiťľovi a oni, resp. len niektorý/í z nich by tak mohli/í k parcele nadobudnúť vlastníctvo. Na tomto mieste súd súčasne konštatuje, že bol naplnený okruh aktívne legitimovaných účastníkov konania, keď žalobu podali všetci dedičia poručiťľa, ktorí majú v konaní postavenie nerozlučných účastníkov. Tento záver vyplýva z pripojených dedičských spisov. Konkrétne v spise Štátneho notárstva v Dolnom Kubíne sp. zn. D 708/73 sa na č.l. 9 nachádza právoplatné rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že dedičmi poručiťľa boli jeho dvaja synovia T. M., nar. XX.XX.XXXX a U. M., nar. XX.XX.XXXX (navrhovateľ v 1/ rade), každý v podiele 1/2-ica z celku, keďže manželka poručiťľa dedičstvo odmietla. V spise Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6D/101/2012 sa na č.l. 61 nachádza Osvedčenie o dedičstve, z ktorého vyplýva, že T. M., nar. XX.XX.XXXX dňa XX.XX.XXXX zomrel a jeho dedičkami v rovných dieloch sú navrhovateľky v 2. a 3. rade.

Pokiaľ ide o hmotnoprávnu stránku veci, súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vyhovieť návrhu.

V PK vložke č. XXX k.ú. O.E. (vložka uzavretá pred ROEP v roku 2000) bola zapísaná parcela č. XX (dom č. X, dvor a komora) o výmere 306 m², pričom ako jej vlastníci (spoluvlastníci) boli zapísané osoby výlučne s priezviskom O./O. (č.l. 60 pripojeného spisu 5C/132/2010), pričom v konaní nebolo sporné, že ide o príbuzných odporkyne, ktorej rodné priezvisko je O..

V PK vložke č. XXX k.ú. O.E. (vložka uzavretá pred ROEP v roku 2000) bola zapísaná parcela č. XX, ktorá podľa zápisu pod B4 g patrila v 1/2-ici U. M. Š., ktorý dňa 14.03.1927 kúpnu zmluvou predmetný spoluvlastnícky podiel previedol na U. M. F., pričom ako vyplýva z uvedenej PK vložky kúpna zmluva bola na zápis do pozemkovej knihy predložená dňa 19.03.1927. Podľa zápisu pod B9 U. M. F. nadobudol aj druhú polovicu pozemku PK parc. č. XX, a to základe čarujúcej zmluvy zo dňa 31.03.1932 uzavretej s U. M. F. (vložka č. XXX na č.l. 62 spisu 5C/132/2010, čarujúca zmluva na č.l. 96 spisu 6C/61/2014).

Ako vyplýva z kúpnopredajnej zmluvy uzavretej dňa 14.03.1927 medzi U. M. F. ako kupujúcim a predávajúcim U. M. Š., predmetom tejto zmluvy bol nielen prevod 1/2-ice PK parc. č. XX, ale aj prevod PK parc. č. XX zapísanej v PK vložke v tom čase na mal. O. O. W., U. O. W., E. O. W. a E. O..

Kým predmetná kúpnopredajná zmluva bola do pozemnoknižnej vložky č. 187 vnesená, resp. bol na jej základe vykonaný zápis spoluvlastníckeho práva poručiťľa k parcele č. XX, tak v prípade pozemnoknižnej vložky č. 121 a v nej uvedenej PK parcely č. XX sa tak nestalo.

Podľa uhorského obyčajového práva platného na území SR do 31.12.1950 pozemková kniha mala nielen registračný, ale aj hmotnoprávny charakter. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam sa teda nadobúdalo až zápisom do tejto knihy a nie podpisom zmluvy. Obyčajové právo však umožňovalo nadobudnutie nehnuteľnosti aj mimo tejto pozemkovej knihy, ak daná osoba mala nehnuteľnosť v „právo nemohol vydržať ten, kto nebol dobromyseľný, kto už na začiatku držby vedel o tom, že nehnuteľnosť nadobudol bezprávne, prípadne vedel, že nehnuteľnosť patrí inému.

V prejednávanej veci podľa názoru súdu U. M. F., kupujúci z kúpnopredajnej zmluvy z 14.03.1927, nemohol byť dobromyseľný v tom, že danou zmluvou nadobudol popri podiele na PK parc. č. XX aj PK parc. č. XX, pretože musel mať pochybnosti o svojom vlastníctve k tejto parcele, keďže na základe predmetnej zmluvy bol do pozemkovej knihy vykonaný zápis jeho spoluvlastníckeho práva k parcele č. XX, ale vo vzťahu k parcele č. XX k zápisu jeho vlastníctva nedošlo. Táto okolnosť bola jednoznačne objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o nadobudnutí tejto parcely. Nedostatok v podobe chýbajúcej dobromyseľnosti má za následok nemožnosť prijať záver o prípadnom nadobudnutí PK parcely č. XX vydržaním podľa obyčajového práva v prospech U. M. F., otca poručiťľa. Okolnosť, že účastníkom predmetnej zmluvy bol otec poručiťľa v konaní sporná nebola a je to zrejme aj z toho, že poručiťľ bol v čase uzavretia zmluvy maloletý (mal 12 rokov).

Ak potom otec poručiťľa nenadobudol vlastníctvo k parcele č. 16 (či už zmluvou alebo vydržaním) na poručiťľa od jeho otca nemalo aké vlastníctvo potom prejsť.

Zo záverov znaleckého dokazovania vykonaného v prejednávanej veci vyplýva, že žalovaná parcela č. X/X, ktorá má výmeru 30 m² je identická s časťou PK parcely č. XX čo do výmery 27 m². Keďže, ako už bolo uvedené, vlastníctvo poručiťľa k PK parc. č. XX preukázané nebolo, súd návrh ako nedôvodný v tejto časti zamietol.

Zo záverov znaleckého dokazovania súčasne vyplýva, že žalovaná parcela č. X/X je čo do výmery 3 m² identická s časťou PK parc. č. XX. Tento záver vyvracia tvrdenie navrhovateľov, že žalovaná parcela je a bola súčasťou PK parc. č. XX, pretože súčasťou je len čo do 3 m² a čo do 27 m² nie. Zároveň to znamená, že pokiaľ ide o časť žalovanej parcely vo výmere 3 m², ktorá predstavuje časť PK parc. č. XX, ohľadne tejto časti možno konštatovať, že odporkyne nepatrí, keď táto ani netvrdila, že by jej z akéhokoľvek dôvodu malo svedčať vlastníctvo k pozemku, ktorý bol pôvodne súčasťou parcely PK č. XX. Súd však v tejto časti (3 m²) návrhu vyhovieť nemohol, pretože navrhovatelia v tomto zmysle nevykonali zmenu žalobnej žiadosti (petitu) tak, aby bolo možné v tomto smere rozhodnúť. Napriek výsledkom znaleckého dokazovania zotrvali na podanom návrhu a žiadali určiť, že do dedičstva po poručiťľovi patrí celá parcela č. 6/2 o výmere 30 m². Časť parcely bez toho, aby bola vytvorená ako samostatná parcela (a to geometrickým plánom) nie je spôsobilým predmetom konania, keďže nejde o

samostatnú vec. Ak by aj navrhovatelia vykonali k pozitívnemu rozhodnutiu potrebnú zmenu návrhu, súd by nemohol návrhu vyhovieť čo do spoluvlastníckeho podielu 2/3-iny, pretože z ničoho nevyplýva prečo by mal byť poručiteľ vlastníkom PK parcely č. XX v celosti. Podľa obsahu spisu Štátneho notárstva v Dolnom Kubíne II-D21/62 PK parcelu č. XX nadobudol poručiteľ len v podiele 1/3-ina. Druhú tretinu nadobudol jeho brat Ján Had Prostredný a tretiu tretinu ich matka (č.l. 5 a 8 spisu).

Zhrnúc doteraz uvedené, súd návrh navrhovateľov zamietol z vyššie uvedených dôvodov v celom rozsahu, čo do časti parcely č. 6/2 o výmere 27 m² pre nedôvodnosť a čo do časti parcely č. 6/2 o výmere 3 m² pre nespôsobilý predmet konania.

Z navrhnutých dôkazov súd nevykonal navrhovateľmi navrhovanú ohliadku miesta samého, pretože vzhľadom na dôvody zamietnutia návrhu by jej vykonanie bolo nadbytočné, nakoľko zisťovanie užívacích vzťahov medzi rodinami sporových strán by bolo na mieste ak by bola splnená podmienka dobromyseľnosti držby. Súčasne súd nevyčkal na vykonanie dôkazu predložením znaleckého posudku, ktorý si mienil dať vypracovať navrhovateľ v 1/ rade, a to z dôvodu, že predloženie tohto posudku navrhovateľ v 1/ rade avizoval už dňa 14.05.2015 a napriek tomu ho do vyhlásenia rozsudku (02.03.2016) nepredložil. Ak mal aj zdravotné problémy, súd podotýka, že zabezpečenie tohto dôkazu bolo možné aj zo strany navrhovateľiek v 2/ a 3/ rade, nehovoriac o tom, že všetci navrhovatelia sú právne zastúpení. Druhým dôvodom prečo súd nevyčkal na tento dôkaz je skutočnosť, že posudok, ktorý by bol vypracovaný na žiadosť účastníka konania a nie súdu by mal nižšiu dôkaznú silu ako znalecký posudok vypracovaný v konaní a ak by boli závery "nového" posudku iné, súd by aj tak vychádzal zo záverov posudku, ktorý vypracoval súdom ustanovený znalec. Iná situácia by bola, ak by navrhovatelia navrhli na zodpovedanie znaleckej úlohy ustanovenie iného znalca. Vtedy by išlo o dôkazy rovnakej právnej sily a súd by sa s tým musel nevyhnutne vyporiadať. Navrhovatelia však návrh na vykonanie znaleckého dokazovania iným, súdom ustanoveným znalcom, nenavrhli.

Vzhľadom na výsledok konania súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyňi ako v spore úspešnej účastníčke konania, a to voči všetkým navrhovateľom (ktorí majú postavenie nerozlučných účastníkov konania). Odporkyňa si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatňovala trovy právneho zastúpenia vo výške 656,27 Eur a ďalšie trovy konania vo výške 2,08 Eur. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia tieto boli uplatnené v podobe odmeny a režijného paušálu za úkony právnej služby vykonané v roku 2014: 1/prevzatie veci a príprava zastúpenia - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 2/ vyjadrenie k žalobe zo dňa 13.06.2014 -odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 3/porada s klientkou dňa 08.09.2014 - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 4/ účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014 viac ako 2 hod. - odmena 123,80 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 5/ účasť na pojednávaní dňa 24.11.2014 - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, v roku 2015: 6/ porada s klientkou dňa 13.04.2015 - odmena 64,54 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, 7/vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 15.04.2015 - odmena 64,54 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, 8/účasť na pojednávaní dňa 09.11.2015 - odmena 16,14 Eur + 8,39 Eur režijný paušál a v roku 2016: účasť na pojednávaní dňa 02.03.2016 - odmena 66,- Eur + 8,58 Eur režijný paušál. Pokiaľ ide o iné trovy konania (okrem trov právneho zastúpenia) odporkyňa uplatnila 2,08 Eur z titulu hotových výdavkov vynaložených na vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu. Keďže ich vynaloženie vyplýva z obsahu spisu (úradný záznam na č.l. 65), súd odporkyňi tieto trovy priznal v celom rozsahu. Čo sa týka trov právneho zastúpenia, na rozdiel od predloženého vyúčtovania, súd právneho zástupcovi odporkyne nepriznal odmenu za úkon účasť na pojednávaní dňa 24.11.2014 v plnej výške, pretože predmetom pojednávania nebolo prejednávanie veci samej, ale ustálenie úlohy pre znalca, aj vzhľadom na čas trvania pojednávania, účelnej náhrade trov konania zodpovedá odmena vo výške 1-ica, keď súd pokiaľ ide o ustálenie výšky odmeny za tento úkon tak, aby zodpovedala požiadavke účelnosti a hospodárnosti, vychádzal z toho, že ide o obdobnú situáciu ako v prípade uvedenom v ust. § 13a ods. 4 prvá veta vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za uvedený úkon teda súd priznal odmenu 30,93 Eur, namiesto požadovaných 61,85 Eur. Zároveň na rozdiel od predloženého vyúčtovania súd nepriznal odmenu za úkon „vyjadrenie k znaleckému posudku“, a to opäť pre neúčelnosť tohto úkonu právnej služby. Súd spolu s doručením znaleckého posudku totiž právnych zástupcov vyzval k tomu, aby v ním stanovenej lehote oznámili prípadné námietky voči posudku a návrhy na ďalšie dokazovanie. Nežiadal teda, aby sporové strany súdu oznámili, že voči posudku nemajú výhrady, resp. sa s ním stotožňujú a nemajú návrhy na ďalšie dokazovanie, tak ako to zástupca odporkyne uviedol vo svojom vyjadrení. Ak teda odporkyňa nemala

námietky voči posudku a ani návrhy na ďalšie dokazovanie, nebolo potrebné akýmkoľvek spôsobom na výzvu súdu reagovať (vyjadrovať sa).

Vychádzajúc z doteraz uvedeného súd odporkyni priznal trovy právneho zastúpenia nasledovne: 1/ prevzatie vecí a príprava zastúpenia - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 2/ vyjadrenie k žalobe zo dňa 13.06.2014 - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 3/ porada s klientkou dňa 08.09.2014 - odmena 61,85 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 4/ účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014 viac ako 2 hod. - odmena 123,80 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, 5/ účasť na pojednávaní dňa 24.11.2014 - odmena 30,93 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, v roku 2015: 6/ porada s klientkou dňa 13.04.2015 - odmena 64,54 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, 8/ účasť na pojednávaní dňa 09.11.2015 - odmena 16,14 Eur + 8,39 Eur režijný paušál a v roku 2016: účasť na pojednávaní dňa 02.03.2016 - odmena 66,- Eur + 8,58 Eur režijný paušál, čo spolu predstavuje 552,52 Eur. Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9 ods. 1, 2 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), b), c) a d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 1, 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení. Pokiaľ ide o odmenu za úkony - porada s klientkou, vykonanie tohto úkonu zástupca odporkyne preukázal záznamami o porade podpísanými odporkyňou.

Všetky odporkyni priznané trovy (spolu vo výške 554,60 Eur) sú navrhovateľa povinní zaplatiť jej právnomu zástupcovi s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP, a to spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín
dňa 2. marca 2016

JUDr. Jana Veselá
samosudkyňa